

mangler de allervæsentligste Bestemmelser for at kunne faae praktisk Anvendelse, og at den indeholder en stor Ubillighed mod alle dem, der ikke kunne indbefattes under Navnet „Kunstner“.

H. Hansen: Jeg er ganske enig i den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig at yde Kunstnerne en Beskyttelse, og jeg er endog saa enig i at yde dem den fornødne Beskyttelse, men jeg troer dog, at Lovforslaget gaaer saa vidt, at det i sine Bestræbelser ser at yde Kunstnerne denne Beskyttelse Hammer eller standses Kunstens Udvikling. Med den sidste ærede Taler (Tscherning) maa jeg være enig om den store Uklarhed, der hersker i Lovforslaget, og navnlig i dets § 1, idet jeg troer, at de Udtryk, der findes her, ere saa vage og ubestemte, at man i de allerfleste Tilfælde kun vil finde ud af, hvad der er det Rigtige, igjennem Domstolene, og det troer jeg er urigtigt. Det hedder saaledes, at Eftergjørelsen ikke taer sin strafbare Karakter derved, at der foretages uvæsentlige Forandringer, men hvem afgjør nu, om de foretagne Forandringer ere væsentlige eller uvæsentlige; dette vil jo kun Domstolene kunne afgjøre, og det er derfor vistnok urigtigt at indføre saadanne Udtryk i en Lov, der kun kan forklares ved idelig gjentagne Domme. Dette finder jeg saa meget mere Anledning til at bemærke, som vi for kort Tid siden af et æret juridisk Medlem her i Salen have hørt, at Domstolene ved deres Domme kun tage Hensyn til Lovteksten; den anførte Bemærkning er vistnok ganske rigtig, og jeg troer derfor den maa stille os den Op-gave at være meget omhyggelige med de Udtryk, vi vælge i de Love, der her vedtages, og blandt disse Udtryk er det, som jeg nys har berørt, et af dem, som jeg finder i højeste Grad uklart. — Den første Taler, der havde Ordet i denne Sag, omtalte § 5, og jeg erklærer mig fuldstændig enig i, hvad han udtalte. Det, at en Mand kan skaffe sig en Eneret ved at lade en Beskjendtgjørelse indrykke i et Blad, bliver ikke alene byrdefuldt for alle dem, det kan angaae, idet de maae tvinges til idelig og idelig at have deres Opmærksomhed henvendt paa dette Blad, for at see, om ikke En eller Anden

i deres Sag har forbeholdt sig Eneret paa et eller andet Arbejde, men det synes ogsaa, at heri ligger et Privilegium for et Blad, hvilket jeg ikke troer, at man bør give, efter som man hævder Konkurrencen i alle andre Tilfælde. Der er af den Taler, jeg nylig hentydede til, anført en Maaade, hvorpaa dette Forbehold hensigtsmæssigt vil kunne skee, og den skal jeg ganske tiltræde. — Jeg troer forøvrigt, at Lovforslaget, som allerede anført, indeholder en saadan Uklarhed, at det neppe vil kunne forandres ved Endringsforslag. Jeg veed meget vel, at naar jeg her vil tale om at nedsætte Udvalg i en saadan Sag, da vil den Indvending maastee møde mig, at Tiden er saa langt fremrykket og Sessionen saa nær ved sin Slutning — vi hørte allerede denne Udtalelse igaar ved en lignende Veilighed — men jeg troer dog, at man hellere maa udsætte en saadan Lovs Vedtagelse — om det skulde være — et Aar, end vedtage en Lov, der indeholder saa mange uklare og lidet tilfredsstillende Bestemmelser som denne.

Klein: Jeg kan næsten i Alt, hvad min ærede Ven for Holbek Amts Ste. Valgkreds (C. Nimestad) udtalte, være enig med ham; kun kan jeg ikke tiltræde hans Slutningsbemærkning, der gif ud paa, at någdet der lod sig anføre Forskjelligt imod det foreliggende Lovforslag; saa skulde man dog, om jeg saa maa sige, lufte et Die til derfor paa Grund af, at Sagen var kommen til os fra det andet Thing, og paa Grund af, at det maatte være ønskeligt at faae Sagen færdig i denne Session. Naar det af den sidste Taler (H. Hansen) blev omtalt — han sigtede formodentlig til mig — at jeg igaar skulde have udtalt mig imod, at der blev nedsat Udvalg i en Sag, fordi det kunde have en skadelig Indflydelse paa dens Fremme, saa skal jeg dertil bemærke, at jeg paa ingen Maaade gaaer saavidt, at mene, at man skulde undlade at nedsætte Udvalg for paa den Maaade at bevirke, at Sagen kunne blive tilendebragte, naar der virkelig maa erkjendes at være tilstrækkelige eller overveieende Grunde til at underkaste dem en næiere Døpfelse og Prøvelse; og det er min Mening, at der i dette Tilfælde virkelig er god Grund